

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האומר פתיתי את בתו של פלוני - משלם בושת ופגם על פי עצמו, ואין משלם קנס.												■	מא. מ.
האומר גנבתי - משלם את הקרן על פי עצמו, ואין משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה.												■	מא. מ.
המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו												■	מא. מ.
המית שורי עבדו של פלוני - אין משלם ע"פ עצמו.												■	מא. מ.
זה הכלל: כל המשלם יתר על מה שהזיק - אינו משלם ע"פ עצמו.												■ ◇	מא. מ.
וליתני אנסתי?												⚡	מא. מ.
לא מבעיא קאמר, לא מבעיא אנסתי - דלא קא פגים לה, דמשלם בושת ופגם על פי עצמו, אבל פתיתי - דקא פגים לה, אימא לא משלם על פי עצמו, קא משמע לן.												! ◇	מא. מ.
מתניתין דלא כי האי תנא												■ ◇	מא. מ.
אף בושת ופגם אינו משלם ע"פ עצמו, לא כל הימנו שיפגום בתו של פלוני.	דתניא, רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון:											■ ■ ◇	מא. מ.
ניחא לה לדידה, מאי?	רב פפא לאביי:											^	מא. מ.
דלמא לא ניחא ליה לאביה.												!	מא. מ.
ניחא ליה לאביה, מאי?												^	מא. מ.
דלמא לא ניחא להו לבני משפחה.												!	מא. מ.
ניחא להו לבני משפחה, מאי?												^	מא. מ.
אי אפשר דליכא חד במדינת הים דלא ניחא ליה.												!	מא. מ.
האומר גנבתי - משלם את הקרן וכו'.												■	מא. מ.
פלגא ניזקא - רב פפא אמר: פלגא ניזקא ממונא,	איתמר: [רב פפא]											■ ◇	מא. מ.
פלגא ניזקא קנסא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											■ ◇	מא. מ.
רב פפא אמר פלגא ניזקא ממונא, קסבר: סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימי, ובדין הוא דמשלם כוליה, ורחמנא הוא דחייס עלויה, דאכתי לא איעד תורא.	[רב פפא]											■	מא. מ.
רב הונא בריה דרב יהושע אמר פלגא ניזקא קנסא, קסבר: סתם שוורים בחזקת שימור קיימי, ובדין הוא דלא לישלם כלל, ורחמנא הוא דקנסיה, כי היכי דנינטריה לתוריה.	[רב הונא בריה דרב יהושע]											■	מא. מ.
(סימן: היוזק מה והמית כלל)												◇	מא. מ.
הניזק והמזיק בתשלומין	תנן:											■ ⚡ ◇	מא. מ.
בשלמא למאן דאמר פלגא ניזקא ממונא, היינו דשייך ניזק בתשלומין, אלא למ"ד פלגא ניזקא קנסא, השתא דלאו דידיה קא שקיל, בתשלומין איתיה?												⚡	מא. מ.
לא נצרכא אלא לפחת נבילה.												!	מא. מ.
פחת נבילה, תנינא:												⚡	מא. מ.
תשלומי נזק, מלמד שהבעלים מטפלין בנבילה	[תניא]											■ ⚡ ◇	מא. מ.
חדא בתם, וחדא במועד.												!	מא. מ.
וצריכא, דאי אשמועינן תם, משום דאכתי לא איעד, אבל מועד דאיעד - אימא לא ואי אשמועינן מועד, משום דקא משלם כוליה, אבל תם - אימא לא, צריכא.												■	מא. מ.

מא.	מה בין תם למועד? שהתם משלם חצי נזק מגופו, ומועד משלם נזק שלם מן העלייה	ת"ש:	◊	⚡	■					
מא.	ולא קתני: שהתם אינו משלם ע"פ עצמו, ומועד משלם ע"פ עצמן		◊	⚡						
מא.	תנא ושייר.		◊	!						
מא.	מאי שייר דהאי שייר?			⚡						
מא.	שייר חצי כופר.		◊	!						
מא.	אי משום חצי כופר לאו שיורא הוא, הא מני? ר' יוסי הגלילי היא			⚡						
מא:	תם משלם חצי כופר.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]	◊	⚡	■					
מא:	המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו	ת"ש:	◊	⚡	■					
מא:	מאי לאו בתם			⚡						
מא:	לא, במועד.		◊	!						
מא:	אבל בתם מאי? אינו משלם על פי עצמו			⚡						
מא:	עבדו של פלוני - אינו משלם ע"פ עצמו	אדתני סיפא:		⚡	■					
מא:	ניפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - במועד, אבל תם - אינו משלם על פי עצמן		◊	⚡						
מא:	כולה במועד קמיירי.		◊	!						
מא:	זה הכלל: כל המשלם יתר על מה שהזיק - אינו משלם ע"פ עצמו	ת"ש:	◊	⚡	■					
מא:	הא פחות ממה שהזיק - משלם ע"פ עצמן			⚡						
מא:	לא תימא: הא פחות ממה שהזיק, אלא אימא: הא כמה שהזיק - משלם ע"פ עצמו.		◊	!						
מא:	אבל פחות מאי? אינו משלם ע"פ עצמו, ליתני, זה הכלל: כל שאינו משלם כמה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו, דמשמע פחות ומשמע יתר		◊	⚡						
מא:	תיובתא.		◊		■					
מא:	והלכתא: פלגא ניזקא קנסא.		◊		■					
מא:	תיובתא והלכתא?			⚡						
מא:	איך, טעמא מאי איתותב? משום דלא קתני כמה שהזיק, לא פסיקא ליה, כיון דאיכא חצי נזק צרורות, דהלכתא גמירי לה דממונא הוא, משום הכי לא קתני.		◊	!						
מא:	והשתא דאמרת פלגא ניזקא קנסא, האי כלבא דאכל אימרי ושוניא דאכל תרנגולי רברבי - משונה הוא, ולא מגבינן בכבל, אבל זוטרי - אורחיה הוא, ומגבינן		◊		■					
מא:	ואי תפס לא מפקינן מיניה,		◊		■					
מא:	ואי אמר אקבעו לי זימנא לארץ ישראל - מקבעינן ליה		◊		■					
מא:	ואי לא אזיל משמתינן ליה		◊		■					
מא:	בין כך ובין כך משמתינן ליה, דאמרינן ליה סליק הזיקך, מדרבי נתן		◊		■					
מא:	מנין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו, ולא יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו? שנאמר: (דברים כ"ב) ולא תשים דמים בביתך.	דתניא, ר' נתן:	◊		■	■				
	הדרן עלך אלו נערות		◊							

כתובות-נערה שנתפתה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	
נערה שנתפתה - בושתה ופגמה וקנסה של אביה, והצער בתפוסה.															■	מא:
עמדה בדין עד שלא מת האב - הרי הן של אב, מת האב - הרי הן של אחיו.	[ת"ק]														◆ ■	מא:
לא הספיקה לעמוד בדין עד שמת האב - הרי הן של עצמה.															■	מא:
עמדה בדין עד שלא בגרה - הרי הן של אב, מת האב - הרי הן של אחיו.	[ת"ק]														◆ ■	מא:
לא הספיקה לעמוד בדין עד שבגרה - הרי הן של עצמה															■	מא:
אם לא הספיקה לגבות עד שמת האב - הרי הן של עצמה.	[רבי שמעון]														◆ ■	מא:
מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה, מת האב - הרי הן של אחיו.															■	מב.